

Florian

Testtudat és időzítés könnyedén, belső energiákból

A HOSSZÚ ÉS FORRÓ NYÁR UTÁN A KÖZELGŐ ŐSZ HŰVÖS REGGELLEL AJÁNDÉKOZTA MEG A GÖDRE, FLORIAN OBERPARLEITER SZABADIDOMÍTÓ KURZUSÁRA IGYEKVŐKET. FLORIAN PATAKY KATA MEGHÍVÁSÁRA ÉRKEZETT HAZÁNKBA, KATA SZERVEZTE, KOORDINÁLTA AZ ESEMÉNYT ÉS FORDÍTOTTA A TRÉNER INSTRUKCIÓIT.

A résztvevők nagy része az eseménynek otthont adó lovarda „lóállományából” kapott lótársat, s ez még érdekesebbé tette számukra az okulást, lévén, hogy az ismeretlen jószággal meg kell ismerkedni, össze kell csiszolódni, kevesebb a „mellé beszélés” és több a befektetett „tisztá munka” és eredmény. Otthon és saját lóval minden könnyebb, mint idegenben, idegennel.

A lovarda társalgójában leadott elméleti képzés alatt Florian személyében megismerhettünk egy nyílt és barátságos, jó kedélyű és kisugárzású, nyugodt és határozott, könnyed és érzékletes mozdulatokkal gesztikuláló, kulturált fiatalembert. Ezen (nélkülözhetetlen) tulajdonságok előrevetítették azt a hozzáállást, ahogy Florian a lovakkal és a résztvevőkkel bánt.

Az elmélet anyaga a lóviselkedés és a lókiképzés, lóval való foglalkozás összefüggéseit taglalta. Bár a jelenlévők tisztában voltak az elhangzottakkal, mégis jó volt átismételni az alapvetéseket.

Rövidesen a kezdő csoport sétálgatott szétszórta a lovaspályán Florian kérésére, aki így felmérte a lovaspárosokat. Ezután saját csomózott kötőfékjeire és az általa kitalált speciális vezető szárra cseréltette a lovakon lévő felszerelést, majd elkezdődtek a bizalomról, a tiszteletről és vezetésről szóló alpgyakorlatok.

Florian bőséges magyarázattal kísérve, más és más lovakon mutatta be az egyszerű gyakorlatokat, majd megkövetelte az aprólékosan kidolgozott korrekt végrehajtást, valamint a következetességet. Körbejárva, örökké mozgásban segítette a lovasokat, újra meg újra megmutatva a feladatot. Kiemelte ezen alpgyakorlatok fontosságát, melyeket sem kihagyni, rajtuk átsiklani, vagy őket „hányaveti” módon végrehajtani nem érdemes! Azért alpgyakorlatok, mert ezeken alapszik minden: a gyakorlatok közbeni kedves, pozitív kisugárzással adott dicséret, átsimogatások növelik a ló belénk vetett bizalmát, a határozott, nyugodt – de sosem durva – vezetés, a ló lábainak mozgatása tisztázzák helyünket, helyzetünket a „duóban”. Hál’istennek már régóta felbukkant, utat tört magának és egyre nagyobb népszerűségnek örvend a természetes lókiképzés, így módunkban áll sokféle módszert, stílust, kiképzőt megismerni.

Mivel minden – egészséges - kiképzési módszer egyfelé mutat, nyilvánvaló, hogy az alpgyakorlatok területén óriási különbségek nincsenek. Az apró eltérések inkább a kiképző egyéniségéből (hitéből, szellemiségéből) adódnak. Azért érdemes tudásunkat örökké fejleszteni, hisz ezek az apróságok mind bővítik eszköztárunkat! Példaként írom, ha „szembejön” velünk egy problémás ló, mely sok minden egyéb mellett retteg a pálcától (vagy akár különféle módszerek idomító botjaitól) akkor meghálálja magát, ha remekül bánunk a hosszú vezetőszárral, amit történetesen egy kurzuson tanultunk meg.

Nos, ez a másság Florian esetében is rögtön kiderült, hisz egész kurzusát áthatotta, hogy mennyire lényegesnek tartja a legmélyebb bensőnkben kiinduló testbeszéd alkalmazását a földi, és a lóhátról végzett idomítás során egyaránt. Ami pedig a legbensőnkben jön, az az energia. De ne higgyük, hogy ez túl volt misztifikálva a kurzuson, épp ellenkezőleg! Egyszerű gyakorlatok során „hívatta elő” a résztvevőkben a kívánt hatás elérése érdekében a megfelelő energiát, amely hol látványosabban, hol épp kevésbé, de a lóra vonatkozóan megfelelő mértékben indította el testbeszédünket.

Ezen egyszerűnek tűnő feladatok megvalósításában általában mindenkit visszafog az a fajta „gátlásosság”, melyet inkább a társadalmi megfelelési kényszerből hordozunk és melyet levetkőzni, elhagyni nem könnyű. A jelenben feloldódni könnyedén és élvezettel átadni magunkat egy tevékenységnek, igen, ez a Jelenlét. Nem könnyű ezt megfognunk, megkapnunk, pedig lovaink csakis így gondolkodnak, így fogadnak el minket, ebben segítenek! Azért, hogy ezt saját bőrünkön is átérzhessük, a második nap reggelén, volt egy feladat, amikor is ló – lovas beosztásban kellett egymást vezetgetni, és a „lónak” el kellett mondania, hogy milyen energiát érez. „Lovasa” valóban vezető? Elég határozott? Kevés, vagy túl sok a helyzetbe vitt energia? Az a két szélsőség, amit Florian elvárt, hogy tudjunk végtelenül nyugodtak, lelazultak és kedvesek lenni, ezzel szemben pillanatok alatt tudjuk „felszívni” magunkat egy határozott, erőteljes, irányító – vezető állapotba. A türelmetlenség, düh, tettelegesség kizárva! Mindezt gondolati szinten kellett elindítani és hagyni segíteni testünket reagálni.

Florian szembetűnő túlzásokkal bemutatta, majd csiszolta a testbeszédet, bár mozgása így is végig kiegyensúlyozott, kifejező és a lovak számára azonnal érthető - ezért igencsak hatékony – volt.

De gyakoroltuk ennek épp az ellenkezőjét is, ami már figyelmes lovainkon kiválóan működött. Ezt pedig úgy, hogy el kellett képzelniük valamit, mondjuk, hogy szárnyalunk, repülünk lovunkkal, s hagyni, hogy az erre utaló kis mozdulatok előtörjenek és csodák-csodája, lovaink átvették „rezgéseinket” és mini mozdulatainkra ügetni, vágatni kezdtek mellettünk kézen. Ezt szinkronizációs gyakorlatnak hívta és az ezzel kapcsolatos „érzékeink” sokat finomodtak a második napra. Florian fáradhatatlanul és minduntalan visszatért arra, hogy ne eszközeinkkel, hanem kisugárzásunkkal és testbeszéddel tanítsuk lovainkat. Az eszközhasználatot – melyekből lehet sok, vagy kevés, ebből a szempontból mindegy – hajlamosak vagyunk eltúlozni, túl fontossá tenni, isteníteni. Viszont kisugárzásunk „mindig nálunk van” és ha tudunk vele bánni, az - lévén a ló extra érzékeny állat - mindennél hatásosabb. A haladó csoport ugyanazon felépítmény mentén kapta a már kissé összetettebb gyakorlatokat, de a tréner pontosabb, eredményesebb végrehajtást követelt. A gyakorlatok kapcsán mindig a legproblémásabb, vagy két különböző karakterű lóval mutatta be a helyes megoldást, kitérve arra, hogy a ló fajtája, habitusa, képzettsége, vagy épp pillanatnyi érzelmi állapota hatalmas mértékben befolyásolhatja, sőt megváltoztathatja a feladat megvalósítását. Példával illusztrálva: más energiával kell körre kiküldeni és ott mozgásban tartani egy érzékeny, rebbenékeny, nagy amplitúdón rezgő lovat, mint egy nyugodtabb, kicsit lustább egyed. Ezzel sugallta, hogy a ló kiképzés során nem érdemes „egy kaptafára felhúzott” szabályokra, megoldásokra hagyatkozni, hanem érzékenyen meg kell fejteni a lovat és ugyanolyan érzékenyen a megfelelő lépéseken keresztül kell kérni tőle a feladat megoldását. Florian felhívta figyelmünket arra, hogy a bonyolultabb gyakorlatokat – de igazából bármilyen lóhoz intézett kérést – érdemes részekre bontva jól átgondolni, egymásra épülve végrehajtani és ez vonatkozik az egymás után kért, folyamatosan nehezedő, egymásra épülő feladatokra is.

A második napon, elméletben és gyakorlatban egyaránt átismételtük és összefoglaltuk az előző napon átvett dolgokat. Az említett egymást vezetőgetős gyakorlat után, az általa technikai vezetésnek hívott feladat következett. Ez esetben a vezetést és irányítást a ló válla mellől, őt kísérve kellett megoldani. A lovat vezető szár a lóhoz közeli kezünkben, a Florian által kifejlesztett bojtos pálcá pedig a másik kezünkben volt, ez utóbbi indította a mozgást. Mindig a lónak kellett előbb elindulnia és a lovasnak kellett kísérnie a ló mozgását. A megállítási fokozatai: először energia, testbeszéd, ha nem állt meg, akkor pálcá emelés az orra előtt, és ha erre sem állt meg, akkor szár. Ha ez jól ment és a ló figyelt a testbeszédre, akkor a vezetőszárat a ló nyakába kötve, következett a mozgás szárkapcsolat nélkül, szorosan a fal mellett, mindkét kézre. Amennyiben ez is ment, akkor le kellett vágni a sarkokat, de a lovat felvenni csak úgy lehetett, hogy visszamentünk pálya szélére a falhoz. Aztán egyre több sarkot kellett levágni, majd el lehetett jönni a falról. Ez a szabadidomítás alapgyakorlata.

A kurzus legvégén Florian lóháton is megvizsgálta a lovasokat, majd a lovak nyakizmainak lelazítására, hajlítására, nyújtására, később tarkójuk hajlítására vonatkozó feladatokat végeztetett. Külön kitért a „lovasézésre” és elvárta, hogy a résztvevők kizárólag ülésükből közvetített érzéseik alapján, le tudják írni lovuk mozgását. Azt gondolom, hogy Florian egy nagy tudású, nyíltszívű, az élőlényekhez (ló és lovasa) végtelen türelemmel, kedvességgel forduló fiatalember, aki tulajdonképpen táncol a lovakkal! Belső energiáit felfedezte, s kiválóan használva őket, testtudata magas szintű. A lovasézés mellett, a lóval való foglalkozás másik alapköve az időzítés: mit, mikor, hogyan, milyen erősséggel, mennyi ideig. Nos, elmondhatjuk, hogy Florian kiemelkedő tudással és gyakorlattal bír e téren is. Azért külön köszönet, hogy nem a ma oly divatos módon – „megváltóként” – érkezett, szerénysége példamutató, ittléte gyümölcsöző és tanulságos volt!

Kormos Ferenc
Fotó: Tóth Betti

www.nor-oil.hu

Szűz Lazacolaj

friss, Omega3 zsírsavakban gazdag

Keresse a lovasboltokban!

Omega3 zsírsavak a lovak egészségéért!

NOR-OIL

SZŰZ LAZACOLAJ

Kizárólagos importőr:
Greenvironment Kft.
4024 Debrecen, Méliusz tér 15.
Telefon: +36-52-522-012
www.nor-oil.hu • info@nor-oil.hu